

rende, at Professor Sindballe har udtalt, at han for sit Vedkommende ikke kunde se, at der var noget til Hinder for at indføre saadanne Bestemmelser i denne specielle Isbrydningslov. Forholdet er det, at praktiske Jurister, der daglig har med disse Sager at gøre, Bjærgningssager, Skibssammenstød og Søsager i det hele, finder en saadan Bestemmelse i allerhøjeste Grad uegnet, og den er i Strid med den danske Sølvs § 221, hvor der ganske klart staar, at hændelig Skade bæres af den, den rammer. Det er ogsaa en international Retsregel, der stammer lige fra Romerrettens Dage, at hændelig Skade bæres af den, den rammer. Jeg er ganske vist ikke Jurist, men jeg har i en Aar-række været Medlem af Sø- og Handelsretten og derigennem dog indsoget nogen Jura, og ærede Medlemmer, der er Jurister, vil sikkert give mig Ret i, at dette er den internationale Fortolkning af Ordet „hændelig Skade“ i en Forbindelse som den, her er Tale om. Jeg mener altsaa ikke, at vi bør lovfæste denne Paragraf, i hvert Fald ikke, uden at vi først har konfereret med Skibsfartens Mænd om denne Sag.

I min Kritik af de Udgiftsposter, der var anført i det Overslag, som var aftrykt som Bilag 6, gik jeg jo ikke i Detailler udover Spørgsmaalet om Amortisation af Isbryderen. Den højtærede Minister har ikke overbevist mig om min Paastands Urigtighed derved, at han omtaler en 40 Aar gammel Isbryder. Den kender jeg særdeles vel, og det gør ærede Medlemmer sikkert ogsaa. Det er jo Det Forenede Dampskibsselskabs Isbryder, den højtærede Minister tænker paa, men det er en Baad, der ikke kunde tjene Statens Interesser. Det er en Bryder, som, hvis den havde været i Statens Eje, for længst havde været kaseret, den er uforholdsmæssig dyr i Driften, den er umoderne, og den er ganske sikkert ogsaa af Det Forenede Dampskibsselskab afskrevet for lang Tid siden.

Min Forespørgsel til den højtærede Minister angaaende Betimeligheden af eventuelt at bemande Isbryderen med Mandskab fra Marinen stillede jeg kun, fordi jeg mente, at det kunde være en billigere og mere praktisk Maade at faa dette Spørgsmaal løst paa, men hvis Forholdet er det, at det ikke kan lade sig gøre af rent praktiske Grunde, fordi Marinen ikke kan afse Folk til det, falder Spørgsmaalet jo til Jorden af sig selv. Det var ogsaa kun en periferisk Bemærkning fra min Side.

Erhvervsministeren (Staauning): Jeg skal blot i Anledning af det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsens Bemærkninger sige, at det kan vist meget vel tænkes, at der i en vis Periode har foreligget Tilfælde, hvor det til Skibsbygningsarbejder fastsatte Udgiftsbeløb blev overskredet paa Orlogsværftet som alle andre Steder. Dels var det vel under den almindelige Prisstigning og de usikre Forhold, og dels var det vel i den Tid, hvor det gamle System i alle Henseender var raadende for Orlogsværftet. Men siden den Gang er der jo ved Lovsket en Modernisering af Værftet, og der er indført nye Principper for Driften, og hvem ved for øvrigt, om ikke det Tilbud, der nu er Tale om, bl. a. er baseret paa, at der er foretaget Revision af de Aftaler, der gælder med Hensyn til Priserne for Arbejdets Udførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afvanding af Marsken ved Tønder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6283).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

P. Mortensen: I Rigsdagssamlingen 1923—24 fremsatte Landbrugsministeren i Folketinget et Lovforslag om Afvanding af Marsken ved Tønder. Dette Lovforslag naaede kun at komme til første Behandling og i et Udvalg og blev altsaa ikke gennemført. Siden da er der fra Dige-lagets Side sket en Del Henvendelser til Regering og Rigsdag om at faa fremsat et Lovforslag, saaledes at Afvandingen kunde blive gennemført. Det nu fremsatte Lovforslag gaar ud paa, at Landbrugsministeren bemyndiges til at bestemme, at der